

TRADUCTION DE VIETNAMIEN EN FRANÇAIS

Khi Phương bỏ đi, Kiên không cản. Anh cũng nghĩ là nên như thế. Song có thái độ cứng rắn trong chốc lát là chuyện dễ, duy trì được thái độ đó khó hơn nhiều. Một tuần, hai tuần. Rồi hàng tháng đã trôi qua. Anh không thể đến nổi trường đại học. Không biết ngồi thế nào. Nằm thế nào, nhìn về đâu, đi về đâu. Một khi có tiếng giày cao gót lên cầu thang, tim anh ngừng đập. Giờ này qua giờ khác anh đứng bên cửa sổ mắt nhìn đăm đăm xuống đường. Đi dọc phố chốc chốc anh ngoái đầu nhìn lại đằng sau với nỗi hồi hộp lỗ bịch nhất đời. Và đôi khi giữa đêm, lòng tràn tuyệt vọng anh nấc lên, nước mắt ràn rụa, phải thúc mặt vào gối cho đến kỳ ngạc thờ... Anh biết chỉ có biện pháp duy nhất để thoát khỏi tình trạng yếm thế thâm này là Phương trở về, là anh lại được nhìn thấy nàng để lại cùng nhau lập lại nỗi thông khổ...

Trong phòng ẩm ướt, dường như càng lúc càng lạnh hơn. Gió cào trên ô cửa..

Bảo Ninh, Nỗi buồn chiến tranh, Hội Nhà Văn, 1991.